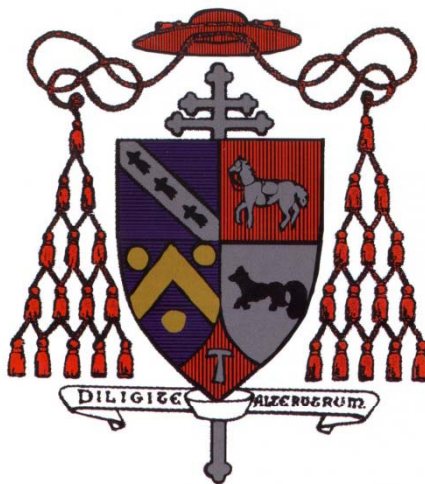

ANY CARDENAL 150¹⁸⁶⁸ **VIDAL i BARRAQUER**

Commemoració del centenari del naixement del Cardenal

ANY
CARDENAL 150 1868
VIDAL i BARRAQUER

Comissió organitzadora any 1968

La Comissió Organitzadora del Centenari del naixement del Cardenal Francesc d'A. Vidal i Barraquer, us invita a la Missa concelebrada que, presidida per l'Emm. Cardenal-Arquebisbe de Tarragona, tindrà lloc, a la Parròquia de Santa Maria de Cambrils, a les set del vespre del dia 3 d'octubre, data del centenari.

Predicarà l'homilia el M. Il·ltre. Dr. Joan Baptista Manyà, Canonge Ardiaca de Tortosa.

Seguidament es descobrirà una làpida commemorativa en la façana de la casa on va néixer el Dr. Vidal i Barraquer.

Ens sentirem honorats amb la vostra participació a l'Acció Litúrgica, pregant i cantant tots units, en la llengua del poble, ara que veiem assolits els seus anhels pastorals.

"Ens entristeix de veure com el ministre de Déu prega completament sol, sentint un gran buit al seu voltant -encara que l'església estigui completament plena-, perquè els fidels no s'uneixen a les oracions del sacerdot"

(Mons Vidal i Barraquer - I Congrés Litúrgic de Montserrat 1915)

Cambrils, setembre de 1968.

AMCAM. Expedient instruït amb motiu de la moció presentada pel regidor Sr. José Salceda Castells, per a la creació d'una Junta o Comissió Municipal, per retre homenatge al Eminentíssim doctor D. Francisco de Assís, Cardenal Vidal i Barraquer, amb motiu del centenari del seu naixement. Sig. topog. 2123.4 .

Representació de l'Ajuntament: Josep Salceda Castells, Antoni Vidiella Bassedas, Salvador Vidal Costa i Miquel Matas Fortuny.

Representació de la Parròquia de Santa Maria: Mn. Josep Manresa Iglesias, Germà Lluís, director Escola La Salle.

Representació de la Cooperativa Agrícola: Josep Cros Queralt i Francesc Vallés Canela.

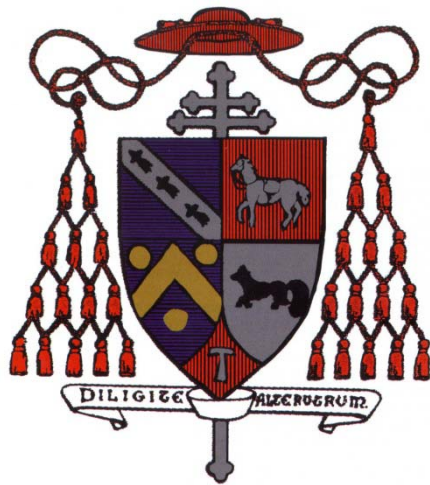
Representació de La Salle: Joan Parreu Berengué i Josep Mª Blasco Ferré.

Representació de Confrariad de Pescadors: Jaume Domènech Capella i David Benaiges Llaveria.

Representació de la Coral Mare de Déu del Camí: Àngel Recasens Galbas i Jordi Llorens Poblet.

ANY
CARDENAL 15¹⁸⁶⁸
VIDAL i BARRAQUER

En la parròquia de Santa Maria de Cambrils es va celebrar un acte religiós presidit per l'arquebisbe Arriba y Castro. També van participar l'abat de Montserrat, Cassià Mª Just, el vicari episcopal de Barcelona, Joan Batlles i una vintena més de sacerdots.

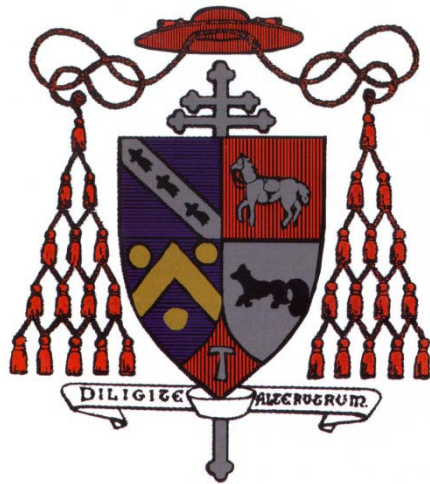
AMCAM (Fons Josep Salceda). Núm. reg. 19-9-04

AMCAM (Fons Josep Salceda). Núm. reg. 19-9-01

ANY
CARDENAL 15¹⁸⁶⁸
VIDAL i BARRAQUER

El dia 3 d'octubre de 1968 es va inserir una làpida commemorativa a la casa nadiua del Cardenal. L'acte fou presentat per Josep Salceda i assistiren, entre d'altres, l'Arquebisbe Arriba y Castro.

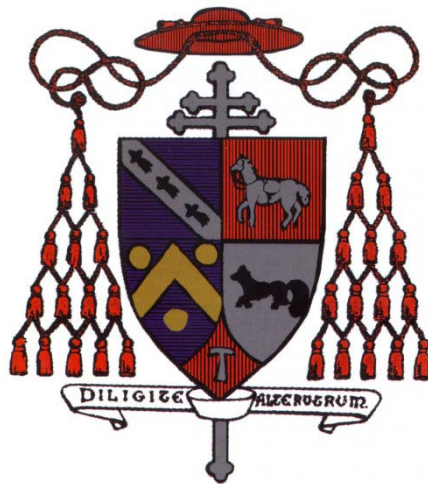
AMCAM (Fons Josep Salceda). Núm. reg. 19-9-09

AMCAM. Núm. reg. 7476-2-29

ANY CARDENAL 15 1868 VIDAL i BARRAQUER

El dia 3 d'octubre de 1968 es va inserir una làpida commemorativa a la casa nadiua del Cardenal. L'acte fou presentat per Josep Salceda i assistiren, entre d'altres, l'Arquebisbe Arriba y Castro.

AMCAM (Fons Josep Salceda). Núm. reg. 19-9-11

AMCAM. Núm. reg. 11900-01-01

ANY
CARDENAL 15¹⁸⁶⁸
VIDAL i BARRAQUER

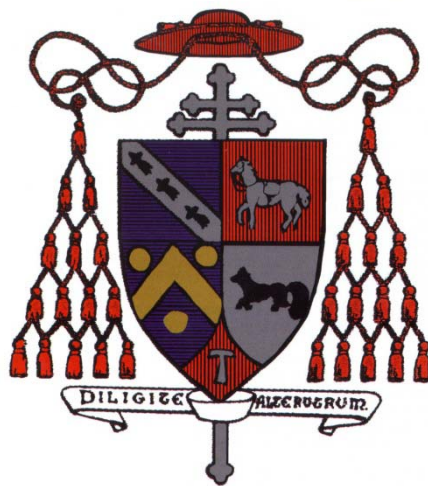
El 8 de desembre de 1968 es va realitzar un exposició formada per fotografies, notícies de premsa i articles relacionats amb el Cardenal a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Cambrils.

AMCAM (Fons Ortoneda Vernet). Núm. reg. H409

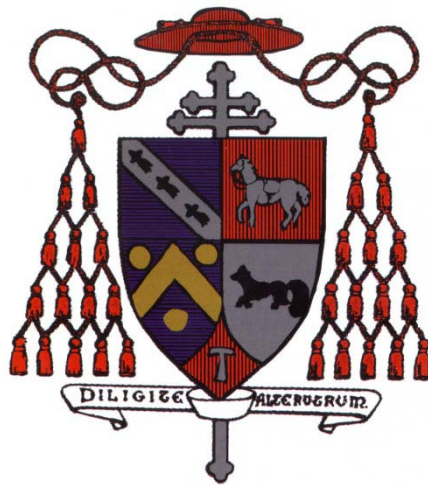
AMCAM (Fons Ortoneda Vernet). Núm. reg. H410

AMCAM (Fons Ortoneda Vernet). Núm. reg. H412

ANY
CARDENAL 15¹⁸⁶⁸
VIDAL i BARRAQUER

El 8 de desembre de 1968 es va realitzar un exposició formada per fotografies, notícies de premsa i articles relacionats amb el Cardenal a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Cambrils.

AMCAM (Fons Ortoneda Vernet). Núm. reg. H415

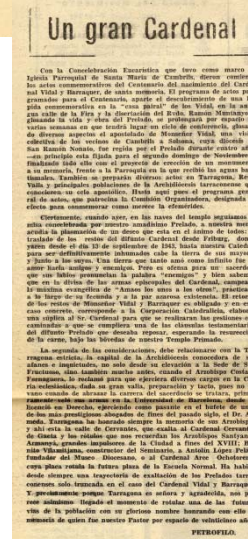
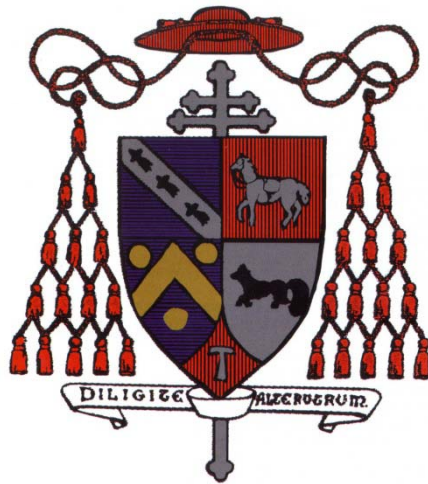

AMCAM (Fons Ortoneda Vernet). Núm. reg. H411

ANY CARDENAL VIDAL i BARRAQUER 150 1868

Els mitjans de comunicació de l'època es van fer ressò dels actes commemoratius celebrats a Cambrils.

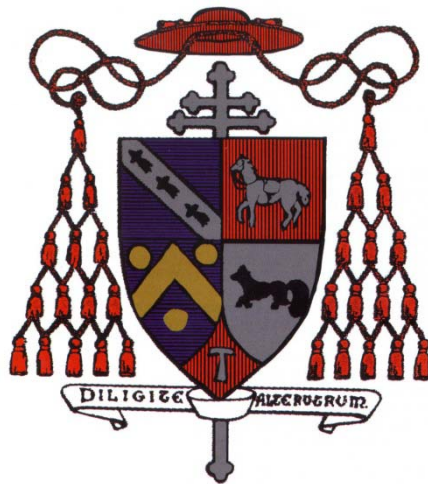

AMCAM. Expedient instruit amb motiu de la moció presentada pel regidor Sr. José Salceda Castells, per a la creació d'una Junta o Comissió Municipal, per retre homenatge al Eminentíssim doctor D. Francisco de Assís, Cardenal Vidal i Barraquer, amb motiu del centenari del seu naixement. Sig. topog. 2123.4.

ANY CARDENAL VIDAL i BARRAQUER 150 1868

Mn. Muntanyola publica un text biogràfic del Cardenal al Semari Reus (núm. 860 , p.5).

A propòsit d'un centenari i d'un Cardenal

Caulesc la memòria de celebrar el dia del Centenari de la naixença d'un dels seus fills més il·lustres, el Cardenal Vidal i Barraquer.

Havia nascut el 3 d'octubre de 1868, al carrer de la Fira, que avui porta el seu nom, a la casa pairal dels Vidal, arrapada a les mateixes parets de l'Església de la vila.

El noi Francesc va créixer, si no com els arbres del bosc que van a la seva, si com les plantes que s'enfilen sota una mirada amantant. Amb els estudis amb els vallets del poble, jugà a la baldufa i a fet, i va prendre part en els combats infantils entre civils i mariners.

Cursà els estudis de segon ensenyament a Manresa i a Barcelona. Després cursà la carrera d'advocat a la Universitat del Còg i Casal. Tenia 28 anys quan es decidí a abraçar el sacerdot. L'any 1890, quan ja ell en tenia 31, fou ordenat sacerdot per l'Arquebisbe de Tarragona, Dr. Costa i Fornaguera, el qual li confià, ja de bell començament, cèrrecs importants en la Cúria eclesiàstica.

Quan l'Arquebisbe morí, fou elegit Vicari Capitular. L'any 1913 fou nomenat Bisbe de Solsona. Els cinc anys que el Dr. Vidal i Barraquer ocupà la seu solsonina augmenten el seu prestigi i fan que el nom d'aquell prelat de menys de cinquanta anys atiqui en el primer rengle de l'Església d'Espanya.

En morir l'Arquebisbe Antón López Peláez, el Dr. Vidal i Barraquer, per voluntat de Benet XV, fou designat per a substituir-lo a la Seu Metropolitana. El nou Prímat de Tarragona vigoritzà l'activitat religiosa del seu prestigi i, prelat amb eficàcia el redreçament espiritual de Catalunya.

Al març de 1921, una nova gloriosa sacsejà la Cúria Primada i tota la Província Eclesiàstica. El Dr. Vidal i Barraquer era creat Cardenal pel Papa Benet XV.

En saber-se la notícia, les campanes de l'Església de Tarragona no havien tingut Cardenal des de l'any 1568.

Monsenyor Vidal i Barraquer instaurà la dinastia cardenalícia a la Seu de Sant Fruitós. En l'aula que per aquest motiu, el Papa concedí als tarragonins, el Sant Pare no s'estigué de dir que, pels mèrits i virtuts del seu Arquebisbe, s'havia recordat de l'Església de Tarragona, i per això l'havia distingida amb la posada cardenalícia. El Dr. Vidal i Barraquer s'interessà sempre que aquest honor no es limités a la seva persona sinó que arribés també als seus successors. Un detall curiós a remarcar: Al Cardenal Vidal se li assignà el títol de Santa Sabina, en canvi als seus dos successors els fou assignat el títol de Sant Vidal. (No seria un record intencionat de Pius XII al nom del Cardenal de Cambrí?)

De fet, és indubtable l'òstia que li tingueren els Papes, reconeixement sense dubte de la seva dedicació absoluta al servei de l'Església i de la seva fidelitat total al Vicari de Crist. La seva incommovible adhesió a la Santa Seu i a les directives apostòliques li valgué, durant la Segona República, l'acusació de evolucionisme, de la mateixa manera que, en anys anteriors, la defensa dels drets de les ànimes que tota encomanades. Li valgué campanyes d'fanatismes i dolorosos triposos.

La seva posició, serena i responsable, d'home d'Església que el col·locava tan lluny de l'hostilitat com del servilisme als poders públics, no fou sempre interpretada rectament per certs catòlics de concepció retrògrada. La llibertat d'esperit que el caracteritzà li atragué les simpaties i l'amor del poble, però va reportar-li també moltes angústies i sofriments.

El Cardenal Vidal i Barraquer, que sempre tingué un especial interès a mantenir-se independent de la política, no va acceptar mai cap condecoració oficial. «La Creu pectoral és ben bé prou per a un prelat de l'Església» —objectà al President de la República, interessat a oferir-li'la una. La va refusar. Tingué sempre una gran cura de no hipotecar la seva consciència episcopal.

En assumir la Presidència de Metropolitans Espanyols —des de la tardor de 1931 fins a la darrera de 1935— tingué ocasió de desplegar en un camp nou i ample, les seves eminentes qualitats de fermesa, de flexibilitat i d'iniciativa creadora.

Amb l'intent de donar directives a la clereia i als fidels, l'Episcopat d'Espanya publicà, el 30 de desembre de 1931, una Pastoral Col·lectiva, signada per tots els Bisbes, i en primer lloc pel Cardenal de Tarragona. En aquesta carta, després d'haver protestat fermament contra les lleis faiques, es fa una distinció ben neta entre la legítima i el règim, i s'insisteix a tota els catòlics l'obligació de respectar la forma de govern existent, de treballar dintre el seu marc per al millorament de les condicions posades a l'Església, i de rebutjar tota apel·lació a la violència.

El Prímat de Tarragona fou conseqüent amb les seves consignes de pau. A ell li era grat de gloriar aquells mots substancials de l'Apòstol: «Són malvats i benidits; sofren persecució, i la suporten; som calumnians, i preguem».

Quan durant la revolta de 1936, caigué en mans d'elements extremistes que el capturaren a Poblet, amb la tendresa i la unió que li eren pròpies, començà profundament llurs esperits: «Ah! si sabieu el que és un Sacerdot» —els digué— «el que és realment un Bisbe! A ell no li calen de defensar-se amb armes! La missió del Bisbe i del sacerdot és la de sacrificar-se i oferir-se com a víctima, a imitació de Jesucrist».

Providencialment fou salvat d'una mort esgafant, i a contracor hagué d'abandonar la seva diòcesi i la seva terra. I es retirà a pregar a la Cartixa italiana de Farneta. La seva actitud durant la guerra, fou el silenci i la pregària. La pregària, feta amb amor, sempre és fecunda.

«Un Bisbe —escriu el 30 d'abril de 1938— encara que no tingui perseguit i empresonat, continua essent de tota, i es dona a tots, i per això estima i perdona».

Ell fou fidel al lema del seu pontificat: «Estimem-nos els uns als altres». La seva llarga estada a la Cartixa no fou estèril, ans fructuosa i exemplar. Afirma el P. Albareda —més tard també Cardenal— que el silenci cartixà afina l'espiritualitat del nostre Cardenal/Arquebisbe. Fou un servei de l'Església que sabé callar i estimar.

Quan, il·lusionat pels camins del retorn, sentia més viva els afany de reintegrar-se a la seva Seu Tarragonina, el Senyor el va cridar a la glòria dels beneïrats. Morí sobtadament, mentre es trobava, en temporada de repòs, a Suïssa. Era el 13 de setembre de 1943. Enguany es compliran els 25 anys, com el 3 d'octubre es complí el centenari de la seva naixença.

Aquests dates commemoratives actualitzen la figura d'aquest Prímat venerable que, per altra banda, ha vingut a ser, per la seva actitud de fermesa, per la seva visió de la història, per la seva línia evangèlica, pel seu sentit del diàleg i de la llibertat, un dels precursors de l'esperit del Concili Vaticà II. L'Arquebisbe Vidal i Barraquer fou un autèntic testimoni preconciliar.

La seva vila de Cambrí vol perpetuar, amb un monument, la memòria d'un fill tan insigne. Nosaltres sabem que el seu nom no s'esborrà de la història religiosa d'un poble que s'honora d'haver-lo tingut per Pastor.

RAMON MUNTANYOLA.

BANCA VILELLA

CASA CENTRAL A REUS
LLOVERA, 50-52

Agències urbanes:
REUS: Avda. 15 Gener, 49
VILA-SECA: Siciat, 15

Sucursals:
BARCELONA: Girona, 54
LLEIDA: Avda. Caudillo, 50
CAMBRILS: Barri Marítim S. Pere, 12
GANDESA: Catalunya, 1
RIBA-ROJA D'EBRE: Generalissim, 25
SALOU (Vila-seca): Barcelona, 2
SALT: José Antonio, 127

Direcció Telefònica: VILELLABAN

Aprovat pel Banc d'Espanya amb el n.º 6378/3

ACCIDENTES DE TRABAJO INDIVIDUALES Y COLECTIVOS REDDIS SOCIEDAD DE SEGUROS MUTUOS

Arrabal Sta. Ana, 40
Tel. 304844 REUS

«Reus» n.º 860 pag. 5

AMCAM. Expedient instruït amb motiu de la moció presentada pel regidor Sr. José Salceda Castells, per a la creació d'una Junta o Comissió Municipal, per retre homenatge al Eminentíssim doctor D. Francisco de Assís, Cardenal Vidal i Barraquer, amb motiu del centenari del seu naixement. Sig. topog. 2123.4 .